

نظام رتبه بندی QS (موسسه کارلی سیموندز)

موسسه کارلی سیموندز (Quacquarelli Symonds) قبلا با همکاری نشریه آموزش عالی تایمز لندن، اقدام به رتبه بندی سالانه دانشگاه های جهان و انتشار لیستی از ۲۰۰ دانشگاه برتر دنیا را با عنوان (- THES QS World University) می نمود که از سال ۲۰۱۰ این دو نظام رتبه بندی از هم جدا شده و در سال ۲۰۱۱ به تفکیک به ارایه نتایج رتبه بندی خود براساس معیارهای مشخص شده خود پرداختند. این رتبه

بندی تاکنون در ۸ سال متوالی منتشر شده و به عنوان یکی از گسترده ترین منابع جهت مقایسه اطلاعات دانشگاه های معتبر دنیا مطرح شده است. این نظام رتبه بندی در سال ۲۰۱۱، ۷۱۲ دانشگاه برجسته را مورد توجه قرار داده است. شیوه رتبه بندی این نظام مبتنی بر نیازهای منطقه و با توجه به نظرسنجی گسترده از مسئولین موسسات و دانشگاه های دنیا اقتباس شده است. شاخص هایی که در این نظام لحاظ شد هاند، در راستای تعیین عوامل نشان دهنده توانمندی موسسات و دانشگاهها می باشد. بطور مثال شاخص تعداد دانشجویان دکتری تخصصی به عنوان یکی از مهم ترین شاخص ها اعلام گردید و برای اولین بار در ارزیابی QS مورد توجه قرار گرفت. همچنین مفاهیم دیگری مانند رضایت دانشجویان، کیفیت، تعداد و میزان ارتباطات با دیگر دانشگاه های دنیا در این نظام رتبه بندی مورد توجه قرار گرفتند.

رتبه بندی QS با استفاده از شش معیار که به عنوان مهمترین معیارهای ارزیابی کیفی دانشگاه ها محسوب می شود، انجام می گیرد. به هر یک از این معیارها، وزن

مناسبی اختصاص داده شده است. این شاخص ها عبارتند از:

۱. اعتبار دانشگاه (با وزن ۴۰٪)
۲. اعتبار افراد شاغل (با وزن ۱۰٪)
۳. نسبت اعضای هیئت علمی به دانشجویان (با وزن ۲۰٪)
۴. میزان استناد هر عضو هیئت علمی (با وزن ۲۰٪)

۵. تعداد هنت علمی بین المللی (با وزن ۵۰٪)

۶. تعداد دانشجویان بین المللی (با وزن ۵۰٪)

در این نظام رتبه بندی میزان استناد به مقالات اعضای هیات علمی با استفاده از پایگاه داده Scopus که استناد به مقالات را در سطح جهانی اندازه می گیرد، استخراج می شود. این پایگاه بدلیل اینکه طیف وسیعی از مجلات را پوشش می دهد، انتخاب شده است. به منظور انجام رتبه بندی عادلانه برای دانشگاه های کوچکتر، استناد به ازای هر عضو هیات علمی به جای استناد کل مورد اندازه گیری قرار می گیرد. دو معیار آخر با استفاده از آمار و ارقامی اندازه گیری می شود که توسط خود دانشگاه ها به موسسه ارائه شده است. نسبت هیات علمی به دانشجو اهمیت زیادی دارد چرا که این میزان مدت زمانی را که عضو هیات علمی به هر دانشجو اختصاص می دهد را نشان می دهد. این تاوان دانشگاه هایی است که عرصه را بر دانشجویانی که نم ی توانند هزینه بدهند تنگ می کنند و همچنین تقدیری است برای دانشگاه هایی که به دانشجو توجه ویژه ای که سزاوار اوست ارایه می کنند. نسبت اعضای هیات علمی بین المللی، تعداد درخواست های بین المللی یک دانشگاه نسبت به اعضای هیات علمی آن دانشگاه، و تمایل دانشگاه برای جذب هیئت علمی از سراسر جهان را نشان م یدهد. در نهایت، نسبت دانشجویان بین المللی نیز بیانگر توانمندی آن دانشگاه در عرصه بین المللی است. این معیار بیانگر فرصتی برای دانشجویان و نشان دهنده تعهدات دانشگاه برای بازکردن درها برای جذب دانشجویان خارج از کشور با توجه به جهانی شدن آموزش است.